

ALEXANDER SCHOONEBEEK

Nar

Er zijn van die weken, dan wordt het mij zwaar te moede.

*Neem nou vorige week. Alles wat tegen kon zitten, zat tegen. En wat niet tegen kon zitten, zat ook tegen. Niet alleen kreeg ik al een behoorlijke identiteitscrisis, toen ik mijn eigen stukje las (Who the *** is Antoon Schoonebeek?). Maar wat zich daarnaast afspeelde, dat was nog veel erger. Iemand die zich achter het doorzichtige originele pseudoniem Rennie Brouwer verschuilt, had daar een humoristische column geschreven. Waarbij ik mijzelf in diep en stevig zuigend drijfzand voelde wegzakken. Naast zoveel talent hing ik wellicht beter mijn pen in de papyrus.*

Gelukkig leerde een kort maar toch informatief telefoontje met mijn psychiater mij, dat je zo'n stukje ook serieus kon lezen. Dat iemand ook écht Seneca uit alle basismateriaal geaborteerd slecht kan citeren. Dus om concurrentie uit die hoek hoef ik me uiteindelijk niet druk te maken. Bedankt psych.

En onder het stukje van mijn afgesplitste persoonlijkheid stond ook al niet veel fraais. Alleen al in de kop werd alle ellende van de wereld nog eens kort en bondig opgesomd. 'Het CDA, de varkensmest en de pest' stond er. En dat was dan nog geschreven door iemand die het goed meent met de christen-democratie. Wie heeft er met zulke vrienden nog vijanden nodig?

Weer een bladzijde verder. Het volgende probleem.

Ik blijk niet eens te kunnen lezen. Want nou moeten ze bij D66 hun halve verkiezingscampagne overdoen. Alleen maar omdat ik een stuk gemist had. Niettemin mijn dank, democraten. Ik wens jullie uiteraard evenveel inspiratie terug. En iets onbestemds, iets vanuit de krochten van mijn onderbewuste zegt mij dat jullie dat harder nodig zullen hebben dan ik. Maar de grootste klap moest nog komen.

Tijd: zaterdagavond om een uur of acht. Plaats: 't Boerke. In Rijen. (Dit voor alle Hultenaren, Molenschotters en Gilzenaren, die de gang naar de hoofdstad slechts maken als het echt niet anders kan. Voor een paspoort. Of om te zien hoe ze daar afbraak opbouw noemen.) Juist, de tweede Rijense sawelavond. De uitslag is al een dag bekend. En de eerste grappen zijn al de hele dag bij Piet van de Pennen over de toonbank gegaan. En dan jaagt zo'n avondje je toch de inkeer met forse meppen om de oren. Denk je een jaar lang leuk te doen over de politiek. Die natuurlijk helemaal niet leuk is. (Ik ben maar een slecht betaalde letterknecht van Ton Aarts, aangenomen om het nog iets te laten lijken). En dan blijkt de humor op straat te liggen. Of in de ton. Vooral als Joske van Laerhoven binnen komt swandelen. Geen woord politiek. De zaal dik elf minuten de tranen over de wangen. Ook bij mij, maar dan van oprechte afgunst. Zo leuk kan leuk zijn.

Bedankt Jos.

Felicitaties en alle respect van een mede-nar.